

De arte loquendi et tacendi

<https://hdl.handle.net/1874/341248>

TRACTATUS DE DOCTRINA DICENDI ET TACENDI/AB ALBERTANO
CAUSIDICO/Brixensi de ore beate agathe cōpositus. Sub
anno. 10. CCC. IV. feria quarta post vincula petri

Nicō medio ac fini tractatus mei assit gracia
sancti spūs. Quonā in dicendo multi errant.
Nec est aliquis qui līnguā suā ad plenū vale
at domare/beato iacobo hoc testante. Natu
re bestiar̄ et serpentū ac voluc̄ et ceteror̄ domant̄/et
a nata hūana domata sunt. līnguā aut̄ suam nemo doma
re potest. Ideo ego albertanus brevē doctrinam sup di
cendo atq; tacendo/vno vñsculo ḡphensam tibi filio meo
stephano tradere curauī. Versiculus autē hic est. Quid.
quid. cui. dicas. cur. quomō. quādo. requiras. Verū quia
verba in hoc vñsculo ḡphensa/ponderosa sunt et gene
ralia. et generalitas parit obscuritatē. ut. ff. De iure fi. ci.
l. ita fidei. Ideo illa exponere et p modulo mee sciencie
licet non ad plenū pposui dilucidare. Tu igit̄ fili karissi
me. cū loqui desideras a temetip̄o incipe debes/ad exem
plū galli/qui antequā cantet cū alis ter se pcutit. In pñ
cipio itaq; dicti tui/antequā ad os tuū spūs verba pduis
cat/teip̄m et om̄ia verba in hoc versiculo posita requiras
idest inquiras teip̄m. et a tciō non solū queras semel/s;
iterū queras. nam istud reiteracōz significat seu denotat.
vt dicas requiras idest iterū queras. Sicut em̄ repeteret
dicitur quis idest iterum petere .ita requirere quasi ite
rum querere.

Requiras ergo in aio tuo a teip̄o quis es/quid di
cere vis. vtrū dictū illud ad te ptineat. an poci
ad alium. Nam si ad alium pocius q̄ ad te di
ctū illud ptineat/illi dicto te immiscere non debes. Si
cut enim per leges culpa est permiscere rei ad se non pt
nenti. vt dicit regula iuris. ita culpa est dicere quod non

ad se pertineat Salomon in pueriis dixit. Sicut qui ap-
prehendit a viribus canē/ita qui trāsit et impatiēt con-
miserit alterius rīxe. Ec̄ ihesus syrac dixit. de ea re q̄ te n̄
molestat ne certaueris. Sc̄dō requiras teip̄m et a teip̄o
verum in plāno et quieto permaneas sensu an vero ita vel
aliqua perturbatione animi existas motus. nam si turba-
tus est animus tuus. a locutione cessare debes in motus
tuī animi turbatos cohibere ira durante. N̄it enim tulliū
Virtus est cohibere motus animi turbatos/et petitiones
obedientes efficere rationē. et ideo tacere debes iratus.
quia ait seneca. Iratus nihil nisi criminis loquitur. qua-
re etiam catho dicit Iratus de re incerta contendere no-
li. Ira impedit animum ne possit cernere verum. Et alii
ibi dicitur. lex videt iratum/iratus non videt illam. Vnde
ouidius. Vincit animū irāq; tuā/qui cetera vincis /vnde
et tullius dicit. Ira p̄cul absit/cū qua m̄l considerari re-
ste potest. quia que in aliqua perturbatione fūt/ea nec co-
stanter fieri p̄nt. ne q̄z hiis qui assunt approbari. Nam et
petrus alfōsius dixit. Natura hoc habet humana ut ani-
mo quoquo pacto perturbato/in vero falsoq; discernen-
do/discretiōnis careat oculo. Et si de ira irato atq; iracū-
do/scire volueris pleniū. lege in libro quem composuit
de amore et dilectione dei et alias rex. et de forma vite
in titulo de amicicia iracundi homīs vitanda. Et certe ca-
uere debes/ne voluntas dicendi int̄m te moueat atq; ad
dicendū te iudicabit q̄ appetit2 tuus rōm non discentiat
N̄it enim salomō. Sicut virs patēs et sine mutorz ambiz-
tur. ita vir qui non potest cohibere spiritū suū in loquēdo
Vnde etiā dici consuevit. Tacere qui nescit/loqui nescit
nescit ergo stultus loqui/quia tacere non potest. Nam et
quidam sapiens īterrogatus cur tantum taceret. an quia
stultus esset. respondit stultus tacere non potest. Et alibi

2

salomo dixit. **N**urū tuū et argentū tuum confia. et verbis
tuis facito staterem. et impone ori tuo frenos rectos. Et
attende forte ne labaris in lingua/et sit casus tu2 insana:
bilis in morte. **E**t ict̄ idem ait. **R**ui custodit os suū cu:
stodit animā suam. qui aut̄ misideratus est ad lequēdū
senciet mala. **E**t carbo dixit. **V**irtutē primā puto apesce
linguam. **P**roximus ille deo/qui scit rōm tacere. **T**ercio
regras teipm et a teip̄ in aio tuo recogita . quis es qui
aliū reprehendere vel alii dicere vis. vtrū de simili dictio re:
p̄bendi valeas. **N**am dixit beatus paulus in epistola ad
ro. **I**nexcusabilis es o homo qui iudicas. in quo enim iu:
dicas alter teipm odemnas. eadem igit̄ agis q̄ iudicas.
Et in eadem epi. subicit. **Q**uid ergo alium doces/teipm
non doces. qui pdicas nō furandū/furanis. qui dicis nō
mechanđū mecharis. qui ab hominariis pdola /sacrilegiū
facis/deū imbonoras. **E**t carbo dixit. **R**ui culpare soles
ea tu ne feceris ip̄e. **T**urpe est doctori cum culpa redar:
suit ip̄m. **N**am bñ dicere et male opari / nichil aliud est
quā seppria voce damnare. vt aug2. ait. **E**t alibi idem ait
carbo. **A**lteri2 dictum vel faciū ne carperis vñquam. **E**x
emplo simili ne te derideat alter. **Q**uarto requiras a te:
ip̄o intra te/quis es quid dicere velis. vtq; bñ doctus vel
ndoctus. et vtrū qđ dicere velis bñ sapias. alioquin bñ
dicere non vales. nam qđam sapiens interrogauit quō
optime posset dicē qđ si tñmodo dixeris/quid bñ scue:
ris. **E**t ibilis sprae dixit. **S**i est tibi intellectus responde:
r̄. **P**rimo. **S**im aut̄/sit manus tua sup̄ os tuū ne capiaris in
verbo indisciplinato et disūdaris. **Q**uinto regras qs erit
effectus tue locucōm̄. qđā em̄ ab inicio vident̄ bona q̄
malū effeciū sunt habitura. dixit em̄ ihesus sprae. in om̄i
bus bonis duplicitia mala inuenies. quare non solū prīci:
piū sed etiam finem requirere debes et excogitare. **Vnde**

pamphi. dixit. Principiū finēqz rei prudēcia spectat. re
rū finis habet crimē et omē decus. vbi principiū finemqz
circūspice verbi ut melius possis p̄meditati loqui. Em
aut̄ verbū qd dicere vis dubiū appearat. vtrū bonum esse/
cū habitu sit/ an non. silere debes pocius qz dicē. Nam
dixit petrus Alfon. qui fuit p̄optimus philo. Si dicē me
tuas vñ peccatas. semp melius est qz nō fiat qm qz fiat.
Sapiēti em̄ magis expedit tacē p̄ se qm loqui etia se.
qz paucos aut nemīnē tacendo/multos loquendo circū/
uentos inuenis. verba em̄ sagittis sunt quasi similia. fa/
cile em̄ emitunt difficile detrahunt. quare dici consue/
vit. Euolat emissum semel irrevocabile verbū. Vnde in
dubiis melius est tacere qz dicē. sicut i factis dubiis me/
lius est nō facere qz face. vt ait tullius dicēs. Vnde p̄ci/
piūt q̄ vetat agere qd dubites. an equū uel iniquum sit.
Equitas em̄ p̄ se lucet. dubitacō aut̄ p̄ se atinet significa/
cionē iniurie. Et alius dixit. Si qd dubitas non feceris.
cū em̄ iudicio qd negatū fuerit fugito. qz ut seneca dixit.
solet esse in dubio p̄ osilio temeritas. Et certe ad intelli/
genciā et exposicōz hui2 sillabe qz multa notari possent
h̄ ista quīqz exēpla posita levitatis cā sufficiāt.

P Redictis notatis/diligentqz cognitis sup̄ hac sillaba qz. sequit̄ videre aliqz
exposicōis cā sup̄ hac sillaba quid. Et certe re/
quirē debes qd dicas in primis vtrū verum uel fallsum.
Nit em̄ ihesuſ ſirac. an om̄ia opa tua verbū verax proce/
dit a te. et an omnē actū cōſiliū stabile. sup̄ om̄ia em̄ re/
ritas colēda est. que ſola deo facit hoies p̄imos. cū ipē
deus veritas fit. ip̄omet hoc testāte cum dicit. Ego sum
via veritas et vita. Si ergo loqui debes vītātē
dicas. mendacium dolosum peccatus fugato. Nit em̄ Sa/
lomon in ecclesia. pocius est diligendus fur qz aſſiduus

3

in mendacio. Et aliis dixit acquiescere ritam sue a te
plate sue tibi oblate. et etiam cassiodorus dicit. **P**essima
consuetudo est despicer ritatem puram in qua nichil im-
misceatur falsitatis. Nam ut idem ait. bonum est verus / si non
aliquid immisceatur aduersum. intelligo etiam de simplici vi-
tate. ait enim seneca. **O**ratio eius quod veritati opam dat / in-
composita et simplex esse debet. ita ergo ritatem loqui
debet ut dictum tuum habeat pondus iurisurandi. et si mi-
chil intersit in simplicem tuam assertiōnem et iurisurandum.
Nam ut idem ait. **D**ictum eius quod non habet iurisurandi potest
vile est. Et iterum idem dicit in libro de forma et honestatis
vite. Nichil tibi intersit an affirmes an iures de religio-
ne enim et si de scias agi ubique de veritate tractatur. Nam
et si de iureiurando Deus non inuocatur / et inuocatus no-
n est testis. tamen non trahas ritatem / ne iusticie trahili
as legem. Quod si aliquis coherceris uti mendacio. rite
non ad falsum / sed ad veri custodiā. Et si contingit fidelitatem
mendacio redimere. non mentieris sed pocius excusabe-
ris. quia ubi honesta causa est / iustus secreta non prodit.
ta tacenda enim taceat / loquenda loquitur. ita illi pars est secre-
ta tranquillitas. ritatem ergo puram dicas et simplicem.
et deum roga ut verba mendaciū longe a te faciat. Nam et
salomon rogauit deum dicens. **D**uo roganī te domine ne denes
me michi antequā moriar. ritatem / et verba mendaciū
longe fac a me. Et sicut non decet dicere alia ritatem
ita et facere. Dicit enim beatus paulus in epi. ij. ad corin-
thios. Non enim aliquid possumus aduersus ritatem / sed per
ritatem. et talem ritatem dicas que tibi credatur. alio
quin pro mendacio reputaretur / et lucē ritatis non obti-
neret. Nam ritas que non creditur / mendacio reputatur
sicut econuerso. vicem veri obtinet quod falso non creditur.
Et ideo dicit supra mendacium dolosum penitentia fugādo

Quia non est iudicadus mendax etiam qui dicit falsum
quod putat verum. quia quantum in ipso est non fallit sed
fallitur. Et econtra mentitur qui dicit vero quod futat
falsum. nec est liber a mendacio qui cime nesciens rex lo-
quitur. sciens autem veritate mentitur. ut beatus agnus.
dixit. Secundo requiras quid dicere vis utrum sit efficax
aut inane. efficacia enim verba semper dicere debemus. in-
ama vero verba peccatum silere. At enim Seneca de forma
et honestate vite. sermo quoque tuus non sit inane. sed
aut obsoletus aut doceat aut principiat aut moneat. Et bea-
tus paulus in epistola ad thymo. dixit. Propheta et ins-
amia loqui devita. Tercio requiras an dicas quod raco-
nable sit an irrationabile. raconabilia verba semper sunt di-
cenda. irraconabilia semper sunt tacenda. nam quod ratione
caret non potest esse diuturnum. qui enim racoem secum per-
tat vincit totum mundum. Unde si vis vincere totum mun-
dum subice te racoem. racone meum da est adolescencia. Et
etiam dici consuevit. Ante bene adhibita raco certum quod
optimum sit. neglecta vero multis implicatur erroribus.
Quarto requiras utrum dicas quid aspergant dulce et sua-
ve. Dulcia enim verba semper sunt proferenda. atraria ves-
tro tacenda et peccatum obmittenda. Dixit enim ihesus suac
Tuba et psalterium suavem faciunt melodiam. sup utraq; au-
tingua suavis. Et iterum idem dixit. Verbum dulce multi-
plicat amicos/et mitigat inimicos. Unde etiam dicit cens-
suevit. Silua tenet leporum/ sapientis lingua lepcrem.
Et pamphilus dicit. Excitat et nutrit facundia dulcis az-
morem. Quinto requiras an dicas quid durum an molles-
cilia enim verba et non dura dicenda sunt. At enim salo-
mon. mollis sermo frangit iram. sermo quoque tuus suscit-
at furorem. Sexto requiras an dicas quid pulcrum. an
vero turpe uel malum. nam pulchra et bona verba dicenda

4

sunt turpibus et mali penitus dimissis. Nam dixit beatus paulus in epistola prima ad corintheos. Nolite se duci corruptum bonos mores colloquia mala. Et ali bi dicit idem in epistola ad ephesios. Omnis sermo malus de ore vestro non procedat. Et iterum in eadem epistola subicit. Turpitudo aut stultiloquium aut scribitas que ad rem non pertinent non denominantur in vobis sicut debet sanctos. Et seneca de for. et honestate vite dixit. Non ubi quoque turpibus abstinendo quia licentia eorum im prudentiam nutrit. Et salomon dixit. homo assuetus in vobis improprijs non eruditur cunctis diebus vite sue. sermo itaque tuus non sit turpis sed semper in gratia sale sit conditus. Sic enim beatus paulus in epistola ad col. Sermo vester semper in gratia sale sit conditus ut sciatis quomodo oporteat vnicuique respondere. Septimo requiras ne quid dicas obscurum vel ambiguum sed dicere debes clarum et apertum. Dicit enim lex. Nichil interest neget quis an taceat an obscure respondeat quantum ad hoc ut incertum dimittit interrogatem. scriptum est enim Sanctius enim est mutum esse quem quod nemo intelligat dicere. Ita quo requiras ne quid sophisticum dicas. Nam enim ihesus syracusani sophistice loquitur odibilis est. omni re defraudabitur. non enim data est illi a deo gratia. Nono requiras ne quid iniuriosum vel contumeliosum dicas vel facias. scriptum est enim multus iniuriatur qui vni facit iniuriam. Vnde ihesus syracusani dixit. Omnis iniuria proximi ne memineris. et nichil agas in operibus iniurie. Et cassiodorus dixit. Iniuria unus compago tota consteritur. Et eciam in epistola ad collo. paulus ait. Qui enim iniuriam facit accipiet quod inique gessit. Et seneca in epistola dicit. Ab alio expecta. quid alij feceris. Et hoc intelligo de qualibet iniuria et contumelia. et

maxime de illa que sit sub simulacōne boni. **A**it enim tui
lius. nullā capitalior est iniuria qm eoz q tūc cum mari
me fallūt id agunt ut boni viri esse videant. iniurie nam
qz et cōtumelie tam pessime sunt. ut non solū cuilibet no
ceant singulariter/ sed etiā regnū ppterēa destructōem et
mutacōem qñqz paciatur. **N**am ut ait ihesus frāc. regnū
a gente in gentem trāffertur ppter iniustias et iniurias
et cōtumelias. et nō solum a dicendo uel faciendo alii iniu
riam cohibere te debes et cessare. sed alii volenti etiā fa
cere uel dicere iniuriā obstat debes si cōmode potes. ait
enim tulli⁹ in libro primo de officiis. **D**uo sunt iniustiae
genera. vnu eoz qui inferūt. alter⁹ eoz qui ab hiis in qui
bus inferuntur si possunt non ap̄pulsant iniuriā. et tam in
vnico qui non obstat iniurie si potest qz si parētes patris
aut amicos deserat. si cōmode potest ideo dixi. quia de
mum ea fieri dicunt que cōmode fieri possunt. ut lex nrā
dixit. **S**i alius tibi iniuriām dixerit/tacere debes. nā sen
psit Aug⁹ in libro de summo bono. gloriōsius est iniuriā
tacendo fugere qm respōdendo supare. **D**ecimo requi
ras ne quid sediciosum dicas. quia nichil est p̄niciōsius
in ciuitate qm sedicio. **U**ndecimo ne quid irrisoriū dicas.
neqz de amico neqz de inimico. nec de quolibet alio. Scrī
ptum est enim. Amicū nec ioco qui dem illudere decet. et
itez. **H**onus amicus lesus grauius irascit. inimicus autē
ppter irrisiones de se factas tecum cito ad verba perueni
ret ac verbera. **Q**uibus autem irrisio de se facta displiceret
ita qz amor inter eos diminuit. et s̄m regulam amcr̄s si
amor minuat cito deficit et raro cōualescit. et certe ppter
illusōes cito diceretur tibi quod nolles audire. **N**ā dixit
Salomō. Qui temere aliena manifestat vicia int̄pesti
ue sua audiet crimina. Et dixit marcialis. Deridens aliū
non inderis abibit. **D**uodecimo regras ne qd dolosum

5

dicas. Dicit eñ ppheta. Disperdat domi2 vniuersa labia
dolosa. et lingua magniloqz. Tredecimo requiras ne qd
supbū dicas. Nā dixit salomon ubi fuerit supbia ibi con
tumelia. ubi humilitas ibi sapiēcia cū gloria. Et iob dix
it. Si ascenderit vs qz ad celos supbia/et caput ei2 nu
bes tetigerit. quasi sterqlimū in fine pdef. Et ihesus sp
rac dixit. Odibilis est corā deo et hoībus supbia/et exē
crabilis iniqtas. Et itex/obiurgacō et iniurie ānullabūt
supbia. Demiqz requiras ne verbū ociosum requiras aut
sumus rōnem. Sit itaqz verbū tuū verū efficax non īane
raconabile dulce et suave. molle et non durum. pulcrū
et nō turpe vel malum. nō obscurū. nō ambicioſum. nō so
phisticum. nō iniuriosum. nō cōtumeliosum. nō irrisorium
nec sedicōsum. Hoc demiqz trado tibi p regula genera
li. q̄ omnia facta que pietatē extimacoz et verecūdiam
nra ledūt. et vt generaliter dicam q̄ oīra bonos mores
fiūt. nec nos facē credendū est/ vt lex nra dicit ḡ nec dicē
debem2 ea. Sit eñ socrates. q̄ facere turpe est ea nec dicē
bonestū puto. honesta igit semp dicere debes. nō tm̄ in
tra extraneos/s; etiā m̄ tuos. nec eñ m̄ suos in honestis
verbis vt debet/q̄ honesta inter alios vt desiderat. cū in
omni pte p necessaria vite honesta est. Et certe infinita
exempla sup hoc vbo quid/ad eius exposicōz et intelligē
tiā dici valerēt. s; hec ad pns tibi dicta sufficiant.

Habitō sup hijs duabus sillabis quis et quid. ac
cedamus ad tractandū sup dictōz cui. Et certe
cum loqui desideras/ requiras cui loq̄uis. an amic
co/ analij. Amico certe loqui bñ et recte petes. qz nichil
est dulcius qm habere amicū cum quo tanqm cū teip̄o

loquaris. non tñ amico talia dicas de quibus appalans
timeas si possea inimicus fieret. **N**it em̄ seneca in epistolis.
Hic loq̄ris cum amicis tanquā deus audiat. et sic vi-
ues cum homībus tanquā deus videat. **E**t alius dixit sic
habeas amicū ut nō timeas ip̄m fieri inimicū. **E**t petr̄ al-
fon. dixit. ppter amicos nō pbatos puidē tibi semel de in-
imicis/millesies de amicis. qr̄ forsan amicus qnq; fieret
inimicus. et sic leui2 potit pquirē damnū tuū. secretū s̄
tuū d̄ quo nō vis vel nō potes h̄re d̄siliū tibi habcas nul-
li manifestas. **N**it em̄ ihesus sirac. amico et inimico noli e-
narrare sensum tuū. et si ē tuū delictū noli enarrare seu de-
nudare. audiet em̄ te et despiciet te et q̄si defentēs p̄cim̄
tuū subridet te. **E**t alius dixit qd̄ secretū vis esse nemim̄
dicas. **E**t alius dixit. vix estimes ab uno celari posse se-
cretū. **E**t ali2 dixit d̄siliū vel secretū tuū absconditū q̄si m̄
carcere tuo sit retrusum. reuelatū vo tē in carcē suo tenet i cor-
ligatū. quare dixit quidā sapiēs qui d̄siliū suū tenet i cor-
de sui iuris meli2 est eligē. nā tuci2 est tacē q̄; ut taceas
aliū rogare. **N**it em̄ seneca. si tibi p̄i nō impasti ut taceas
quō ab alio silencū q̄nis. **S**i aut̄ de secreto d̄siliū h̄re vo
lueris amicissimo fideli et pbato illud amittas. **D**ixit em̄
salcmō. multi amici sunt tibi et d̄siliari2 vnuis de mille. et
catho dicit **C**ōsiliū archanū tacito amitte sodali. corpis
auxiliū medico amitte fideli. Inimico aut̄ nō multum lo-
q̄nis. nec secreta tua illi detegas. **N**it em̄ psopus. nō defi-
daris secreta neq; hiis detegaris. **C**ū q̄bus egistis pugne
discrimina tristis. **E**t alibi idem. **N**ulla fides hc su tibi sic
qua talia nosti. Proorsus et hostilis tibi sit persuasio v̄z-
lis. **E**t hoc etiā dico tibi. si cū inimico adimitaris **I**giam
Scriptū est em̄. cū inimico nemo tute i grāz redit. vapor
em̄ odii sp latet i pectore inīci. **N**ā sene. ait. nūq; rbi dñ
fuit ignis deficit vapor. quare idem ait pro amico occidi

6

pocius expedit/ q̄ cū inimico vivere. vnde et salomō. ait
inimico antiquo ne credas in eternum. et si humilis vadat
ceruus nō creds illi. cautus eīm p̄tilitate non amicia re:
ueretur voluntate vt capiat fugiendo q̄ non potuit p̄se
quendo. et alibi idem ait. in oculis tuis illacrimabit in
mīcūs. et si vidit tempus non faciabit sanguine tuo Et
pe. alfonſius dixit ne te associes inimicis tuis cum alios
posses reperire socios. que enim mala egeris notabunt.
que vero bona fuerunt deuiabunt. Cum omnibus dem:
q̄ caute loquendū et faciendū est quia multi creduntur
amici qui revera sunt inimici quare idem dixit omnes ig:
notos quasi inimicos suspicandos ait enim. non agredia
ris viam cum aliquo/misi quando eum cognoueris. et si
quisnam ignotus tibi in via associauerit se iterq; tuum in
uestigauerit dic te velle longius ire q; disposueris et si
detulerit lanceaz vade a dextris. si ensem vade a sinistris
Item requiras vtrum sapienti vel insipienti loqueris.
ait enim salomon in auribus in sapientium non loquaris
quia despiciens doctrinam eloqui tui. et iterum vir sapi:
ens si cum stulto contendat siue irascatur siue nideat nō
inueniet requiem. et iterum non respicit stultus vba pru:
dencie nisi ea dixeris que versantur in corde suo. Et ibe:
sus sprac dixit cum dormienti loquitur et qui narrat ful:
to sapientiam et in fine dicit. quis est hic. Item requi:
ras ne cum irisore loqueris. scriptum est enim cum iri:
sore consorcium non habeas. loquele eius assiduitatem
quasi toxicam fugias/societas eius laqueus est. alternā:
q; affectabilis despectō. Et salomō dixit. noli arguere ir:
isorem ne te oderit argue sapientem et diligite te. Et se:
neca ait. qui corripit irisorem ipsi sibi iniuriam facit qui
arguit impiū ipē sibi maculā q̄rit. Item reqras ne cum lm:
guoso vel cū loquaci colloquiū habeas. ait enim p̄pheta.

Vir līnguosus nō dirigetur ī terra. Et ibesus sīrac dīxit.
Temibilis est vir līnguosus ī terra sua. et temerarius ī
verbo suo] odibilis erit. Et iterum **R**ui odit loquacita;
tem extinguit maliciam. Et alibi idem. Cum viro līnguo;
so nō loquarīs. nec ī ignem illius strues ligna nec cum
fatuīs cosiliū habeas. nō emm̄ poterūt diligere nisi qui
eis placent. Itē requiras ne tim̄s multū loquaris. **N**it ēm̄
tullius. Racō timīcoꝝ penitus abiciēda est. tinos. Sicce
latine dicit̄ cam̄. inde timīci dicunt̄ latrantes ut canes.
De quibus et similibus dīxit dñs **N**olite p̄cicere marga;
ritas īter porcos. Item requiras ne cum maliuolis cō
tendas multum. **N**it ēm̄ aug2. Sicut ignis quāto magis
ligna suscepit semp ī maiorem flāmam erigitur. ita ko;
mo malus quāto magis racōem audierit semp ī malicia
excitatur. Et ī maliuolam animā nō intrabit sapīa. qua;
re catho dīxit. Cōtra verbosos noli ātere verbis. **E**ter
mo datur cunctis animi sapīcia paucis. Item requiras
ne secreta cum ebrioso vel muliere mala loquaris. Dicit
enim salomo. Nullū secretum vbi regnat ebrietas. Et aliꝝ
dīxit. Garrulitas mulierꝝ id solum celare nouit qđ nescit
Demīqꝝ requiras quibus audiētibus aliqd̄ dicas. scriptū
est ēm̄. p̄spice te certū si vis p̄ferre sinistrū. ne lateat for;
san cui maledicat idem. Et certe multa exempla ad expos;
icōꝝ et intelligēciā huiꝝ dictōis cui poni valeat. s̄ ī
p̄nī tibi sufficient. **S**up verbo cur

Nunc accedas ad exposicēm huius aduerbiū cur
et certe illud aduerbiū cur causam requirit. **H**e;
quiras ergo dicti cui causam. nam sicut ī factū
et faciendis causa est req̄renda. dicente **S**eneca. cuiusqꝝ
factū causam require. et cum īicia īmūneris ex̄itus cogi;
tabis. ita etiā ī dictis causa est req̄renda. et sic sicut sine
cā nīl agitur. nec mundus fortunis casib⁹ implicatur vt

Cassiodorus ait. ita sine causa nō dicere debes. et sic ut
in qualibet re quadruplex causa repit. scz cā efficiēs ma-
terialis formalis atqz finalis. ita et i dictis quadruplex
causa repitur qñqz. Causa igitur dictū tui/aut sit pro dei
seruicio. aut pro humano comodo. aut p vtroqz. aut
forte pro amico. aut etiam pro omnibus pdictis. pro dei
seruicio. vt faciūt fratres predicatores et minores. pro
humano comodo vt faciūt causidici et alij oratores. Nā
secūdū beatū aug2. licet aduocato vendere iustum aduo-
cationem. et iurisperito vendere iustum consiliū. et hoc
quando dicas verba p humano comodo/requiras quid
sit comodū et quale. debet em̄ esse pulcrum non turpe.
quia secūdū leges. tu r̄pia lucra sunt ab heredibz extor-
quēda. quare seneca dixit. Turpe lncrū velut dispendiū
fugito. et alijs dixit. Lucrum cū mala fama damnum est
appellantū. Debet etiā esse comodū moderatū compo-
nitur em̄ comodū ex con et modo. nā vt ait cassiodorus
si comodū in mensurā equalitatis excessit/vim sui nomis
nō habebit. Decet etiam esse naturale et quasi dñe idest
cū modo nostro in alieno. ait em̄ lex naturaliter equū est
hemimē cū alterius iacura fieri locupletē. Cassiodorus
ultra oīns crudelitates est diuitē velle fieri de exiguate
mēdiā. Pro vtroqz aut. idest dei seruicio et hūano como-
do. dicūt verba alii sacerdotes et clerici seculares pñci-
paliter p dñi sernicō scđario p suo comodo. viuere em̄m
debet de altari vt de cta clamāt. et etiā pau·m epi. i. ad
cor. v. dicit. q altari deseruiūt cū altari pñcipāt. ita et dñs
qui ordīnauit h̄is qui euāgeliū denūciant de euāgeliō
vieuere. qui dā tamen clerici causam ouertūt. quia princi-
paliter dicunt verba pro humano comodo et pro bonis
frēbendis. et secndario pro dei seruicio quod facere
non deberent. Causa vero dicendi pro amicō te mouere

debet et tunc cum verba sint iusta et pulchra. lex enim amicis
sum tullius hec est. ut non rogemus res turpes. nec facia-
mus rogatum. non enim pro amico facere debemus quod
ad peccatum pertineat. Nam sum regulam amoris. non exca-
satio peccati est si amici causa peccaueris. amici enim ciui-
na si sibi feras facis tua plus. Etiam dicit quod hic peccat
qui peccato obsequium accommodat. crimen sibi parat qui
nocentem adiuuat. Et scaus fit culpe qui nocentem ad-
iuuat. Et maxime in re turpi ubi duplex est peccatum. sit
enim Seneca. In turpi re peccare hic est delinquere. in
norie enim amicum defendere debes. ut verus defensor di-
caris. Sit enim cassiodorus. Ille proprie defensor est dicen-
dus qui defendit in norie amicum. Pro omnibus vero poti-
bus libentius verba fundas utilia. scilicet pro dei seruicio et a-
mici utilitate et comodo humano. Et licet multa exem-
pla ad exposicōrum huius aduerbiū cur dici valeat. hec bre-
vitas causa tibi sufficiat. Sup verbo quo.

Predicatus auditis et intellectis super verbo cur. ex-
positōrum et intellectū audias huius dictōrum quo-
modo. Et certe istud quomodo modū requiri.
Requiras ergo modū dicendi. nam sicut in rebus motus
est servādus. de quo dici disueuit. est modus in rebus sunt
certi demque fines. quos ultra citraq; nequit cōsistere re-
cum. et ita in dictis si modus obmittat nichil laudabile
poterit inueniri. Sit enim cassio. Modus rūq; laudabilis
est. Modus itaq; tuus quī duplex sit scilicet in pronūciacione/ in
velocitate/ in tarditate/ in qualitate/ et in quantitate. Vi-
dendū ē igitur quod sit pronūciacione. Pronūciacionē
ritas rebus et sensib; accommodata et corporis moderatione
Hec enim in tantū excellit. ut sum sūnam marci tullii quod dicit
in docta actō laudabilē actū cōsequitur si optime pferat.
et quāvis exposita si indecentē vōdiceat atēemptū irrisōrem.

mereat. In pronūcia cōne itaq; primū exēceri debes vo
ns et spiritus moderacōem. et corporis et lingue motus.
Vicia quoq; siqua sunt oris/diligenti cura emendanda
sunt. ne verba sint inflata uel alienata uel in fauibus frē
dēntia. nec vox immunitate resonantia. non aspera fren
dentibus uel hinnatibus labiis prolata. sed pressim et e:
qualiter et leuiter et clara pronunciata. ut suis quoq; li:
tere somis enunciētur. et vnumqdq; verbum legitimo ac:
tētu decoretur. nec immoderato clamore vociferetur nec
ostentacōmis causa frangatur oracō. vix pro locis rebus
eiusis et temporibus dispensanda est. Nam alia simplici
tate narranda sunt. alia autoritate suadenda. alia cum
indignacōne de promēda. alia misericōne flectenda Ita
ut vox et oracō semp̄ sue cause cōuemant. Observandum
est ut recta sit facies ne labia distorqueantur. nec immo:
dicus biatus. nec supinus vultus. nec deiecti in terrā occur:
si. nec inclinata ceruix. nec elevata aut depressa supercilia.
quia nichil potest complacere quod non deceat. Et s̄m
Tulliū. Caput artis est dicere quid facias. labra lambere
uel mordere est deformē. Cum etiā in diffimēdis verbis /
modicus debeat esse eoz motus. Ore non magis qm la:
biis loquendum est. Dicēda quocq; sunt submissa leuiter.
incitata graviter. inflexa moderate. Cum magna dicim⁹
graviter proferenda sunt. cum parua dicimus subtiliter.
cum mediocria tempate. Nā in paruis causis nichil grā:
de nichil sublime dicendū est/ sed leui ac pedestri more
loquendum. In causis vero maioribus. vbi deo uel ho:
minū salutem referimus. plus magnificēcie et fulgoris
et hoibendum est. In tempatis vero causis vbi nichil agis:
tur insi ut auditor delectetur moderate dicendū est. sed
quāuis de rebus magis quisq; dicat. non tamē grandis:
ter dicere debet. Cum ergo aliquis lauit ac vel vituperat

tempate dicere dicit. Nam tenet de forma et honestate
vite dicit. Lauda pce vitupa pcius. Similit est reprehensi-
onda nimia laudacō/sicut immodata vitupacō. hec em̄
adulacōne/illa malignitate suspecta est. in pñcia em̄ sui
aliquis laudari non debet. Scriptū est em̄. Laudare pre-
sentē nec ledere decet. In velocitate et tarditate etiam
modum requiras. vix tñ aliū in dicēdo qm faciendo nō
em̄ debes esse velox ad loquendū sed tardus/cum motu
ramine operenti. Sit em̄ beatus Jacobus in epistolo sua.
Esto velox ad audiendū/tardus vero ad loquendum. et
tardus ad iram. Et Salomon dixit Vidisti hcmimē velo-
cem ad loquendū stulticia magis supanda esq; illi2 cor-
rectō. Et Cassiodorus dixit. Hec est regalis proculta
bio virtus. cardius in vba prorūpere/et celerius necessari-
ria sentire. Similit in iudicādo tardus esse debes. Scti-
ptum est em̄. Optimū iudicē existimo qui cito intelligit.
et tarde iudicat. deliberare em̄ utilia mora est tutissima.
Inde etiam dici consuevit. Ad pertinētiā properat qui ci-
to iudicat. competēt em̄ mora in talibus non est repro-
banda est. Nam dici consuevit Omnis mora otiosa est/
sed facit sapientē. Similit in consiliis regras tarditatē.
et non velocitatem uel festinanciā. Scriptū est em̄ de cō-
siliis. Quid diu tractaueris id puta rectissimum. Velox
em̄ consiliū sequitur penitēcia. Et Seneca dixit. Tria
sunt otaria consilio. festinancia ira et cupiditas. In fa-
ciendo autem post deliberacōem velocitatē exercere de-
bes. Sit enim Seneca in epistolis suis. Omnis dico qz
facias. Et diu delibera cito facito. Celeritas enim gra-
tum facit beneficū. Et Salomon dixit Vidisti virum ve-
locem in omni opere suo coram regibus stabit. nec erit in
ter ignobiles. Et Ihesus sirac dixit. In omnibus operi-
bus tuis velox esto. et omnis infirmitas non occurret tibi

9

ocurreret tibi. non tñ tantam velocitatem exerceas/que
opis pfectonem impedit. in quāitate insup modū req
ras non multa dicenda. nā in multilo quio nō deest pctm
Et salomō in eccl. dixit. multas curas sequunt somma
et in multis sermōbus inuenitur stulticia. Et alibi dixit
idem. in omī ope erit habudancia. vbi aut̄ verba plurima
ibi frequēter egestas. et sene ca dixit. Sic ill eque pderit
quā quiescere. et cum aliis loqui mīma/secū autem multa
moderate tñ loqui et tacere debes. panthalus dixit. nec
mīmiū taceas /neq; verba supflua dicas. Audias ergo plu
rūna/respondreas vō pauca. vt quidā philosophus dixit.
nam et socrates dixit. Cmibus placē poteris/ si gesseris
optima/et locutus fueris pauca. In qualitate demiqz ca
cendi modum requiras sc̄z dicendo bñ. scriptū est em. pñ:
cipiū amicicie est bñ loqui. male dicere vero est exordiū
mimiciaz. et dicendo verba leta/bonesta/lucida/et sim
plicia dposita piano cre/vultu quieto/facie dposita /sine
innodato cachimo. clamore nullo plata. de quibus salo
mon dixit. fuijs mellis verba dposita/dulcedo amme et
famitas ossiū. Et hec ad exposicōz et intelligentiam hui2
dictōis quō sufficiant

Sup est demiqz videre de intelli **D**e rbo qñ.
gencia et exposicōe b2 aduerbiis qñ. certe istud
qñ tpus requirit. Requiras ergo diligentē tpus
dicendi/simul et ordīne. Nic em ihesus sprac. hō sapiens
tacebit v̄f qz ad tps. lasciu2 aut̄ et imprudens nō obserua
bit tps. seruando ergo tps seqr̄is verbū salomonis dicē
tis. temp2 dicendi et tēp2 tacendi. O magna em res est.
vocis et silencij tēpimentū. vt seneca dixit. Serua itaqz si
lencium/donec loqui fuerit necessariū. et nō solum tuū si
lencium serua/sz etiā aliorū silencium expecta. expectare igit̄
tempus dicendi debes donec tibi pbeatetur auditus. Nic

em ihesus syrac. **V**bi non est auditus/non effundas ser-
monem. Et importune noli extolle insipientiam tuam. impor-
tuna em est narracio tua/qn tibi non pbeatitur auditus. et
est quasi musica in luctu/importuna narracio. et quinat-
rat verbū non attendenti/quasi qui excitat dormientem
a graui somno. Et non solum in dicendo alius/s; etiam in
respodendo tempus expectare debes.nam scriptū est ne
aperes respondere.donec fims fuerit interrogacionis. Nam
ut ait salomon. Qui prius r̄ndit anquā audiat stultum
se esse demonstrat et diffusione dignū. Similē qui prius
loquit qz discat/ad attemptū et irrisione appetat. Vnde
sussyrac dixit. Ante iudicium para iusticiā. et anquā loq-
ris disce. Singula ergo suo loco et tpe dicenda sunt/p-
postero ordine permitt obmissio. Nam si de pdicacione loq-
desideras tpe agruo prius hostiarā dicas. postea vero al-
legoriā.tercio tropologiā. Si vero de epistolis tractes.
primo loco et tpe pone salutacōne. scđo exordium.tercio
narracōnem. quarto peticōnem. quinto cōclusionem. Si
aut de actionando et ambasiatis faciendis studeas. pri-
mo loco et tempore salutacōnem dicas. scđo vero amen-
dacionem/tā illorū ad quos ambasiata dirigit qz sociorū
tecum ambasiatā portancū. tercio ambasiatā sue narra-
cōnem eius qd tibi imposuit fuerit. quarto exhortacionē
dicendo suasoria verba ad sequendū id qd postulatur.
Quinto peticōz allegando mō quo id qd postulat fieri
valeat. Sexto exempli peticō. inducendo. et exempla de
rebus in similibus negotijs factis et obseruatis. Septio
demiqz assīgbia sufficientē rōnem ad omnia pdicta. et hoc
facias ad exēplū gabrielis qz cū missus eēt a deo ad bea-
tā v̄gi. ma. primo posuit salutacōz dicens. a.m. scđo amē-
tacōz dīg.p.d. t.tercio afortacōz di. ne. ti. ma. quarto
vo ponit annūciacōz dicens. Ecce dicipies et pa. filium.

16

Quinto posuit modi exp̄ssionem cum dixit sp̄us sanctus
Iupuemet in te/virtus al. ob. tibi. Sexto posuit exēplum
cum dixit Elizabeth cognata tu. pa. fi. m se. r̄c. Septimo
assignauit sufficiētē rōem ad p̄dicta/cū dirit. quia non
erit impossibile apud deū om̄e verbū. Si aut̄ ex legibus
et decretis et decretalibus tractare volueris. primo tem-
pore et loco līram ponas. scđo casum. tertio līre exposicio-
nem. quarto similia. q̄nto dīria. sexto sclucōes. et sic de
qualibz sciēcia q̄ ad ea ptineāt s̄m prius et posteri2 sunt
dicenda. Nec de mīqz exempla sup hoc aduerbio q̄n ad p̄
sens tibi dicta sufficient. Tu aut̄ ex īgēmo tibi a deo p̄
fato multa sup hoc et sup quolibet verbo huius versicu-
li/p̄ tue voluntatis arbitrio poteris excogitare. Nam si
cūt ab abcddario scripture līre voluunt/ita sup hoc versi-
culo quicquid dici vel tacere debet fere posset inflecti.
Hanc igit̄ doctrinā sup dicēdo vel tacēdo breuitē comp-
bensam tibi et alīs fratribus tuīs literatis scribere cura-
ui. quia vita līrator̄ potius in dicēdo q̄m in faciēdo cō-
tendit. Seneca hoc testante qui ait. Stulta est et minime
cōueniens līrato viro. occupacō exercēdi lacertos. et dila-
cti vīcute. Si aut̄ sup faciendo volueris habere do-
ctrinam detrahbas de isto versiculo hoc verbum dicas. et
loco illi2 ponas hoc verbū facias. ut dicat. Quis quid
cui facias cur quō q̄n reqrás. Et ita fere om̄ia que dicta
sunt supra et multa alia/potuerūt ad hoc verbum facias
vñ. Ois hēmīqz auditis te circa p̄dicta exercitacōne intē-
tissima. et vñsu acri exerceas. Nam exercitacō naturam et
ingēmū sepe vīncit. et vñs omnī magistroꝝ p̄cepta su-
perat. Et sic potens doctrinam dicendi et faciendi in p̄ro-
ptum babere. Deū insup adoro/qui michi donauit p̄di-
cta tibi narrare. vt ad eterna gaudia nos faciat puenire
Amen.

